

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ КІНОПОКАЗУ
ТА ОБГОВОРЕННЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ФІЛЬМУ

О, ІНТЕРНЕТ! МРІЇ ЦИФРОВОГО СВІТУ

КІБЕРБУЛІНГ: ПРОЯВИ І ПРОТИДІЯ

Ксенія Шиманська,

директорка правозахисного департаменту Міжнародного
фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA

МЕТА

Формування розуміння проявів кібербулінгу та можливих шляхів протидії йому.

ОСВІТНІ ЦІЛІ/ОЧІКУВАННЯ

- підвищення рівня поінформованості про прояви кібербулінгу;
- підвищення рівня поінформованості про способи протидії кібербулінгу;
- формування активної позиції у питанні протидії кібербулінгу;
- розвиток критичного мислення.

УЧАСНИКИ/УЧАСНИЦІ

- Учні
- Студенти
- Освітяни
- Батьки дітей, які навчаються у школі

ТЕМА, ЯКУ ВИСВІТЛЮЄ ЗАХІД

- Запобігання булінгу та кібербулінгу
- Права дітей
- Трудові відносини

РЕФОРМА, ПРОСУВАННЮ ЯКОЇ МОЖЕ СПРИЯТИ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДУ

- Освітня реформа (включаючи інклюзивний підхід до навчання)

Тривалість: 98 хв (фільм) + 60 хв (обговорення)

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ФІЛЬМ

Lo & Behold: Reveries of the Connected World / О, Інтернет! Мрії цифрового світу, Вернер Герцог, США 2016, 98'

Культурний режисер Вернер Герцог досліджує віртуальний світ від його зародження і до найсмівливіших досягнень сучасних дослідників, мандруючи цифровими просторами з цікавістю та увагою. Герцог веде глядача в подорож крізь незручні розмови, що розкривають перетворення онлайн-світу, та перевіряє, чи працює реальний світ за законами віртуальності – від бізнесу до освіти, від космічних польотів до охорони здоров'я, та, звісно, на рівні особистих стосунків між людьми.

РЕЖИСЕР
Вернер Герцог

БІОГРАФІЯ РЕЖИСЕРА

Вернер Герцог – німецький режисер, письменник, у його фільмографії – понад 60 стрічок. Його роботи відзначено більш як 50 нагородами та номінаціями: від «Срібного ведмедя» на Берлінале за найкращий художній дебют «Ознаки життя» (1968) до номінації на Оскар за документальний фільм «Зустрічі на краю світу» у 2009 році. Герцог є унікальним режисером: критики пов'язують його із традицією Нового німецького кіно (на рівні з Рейнером Фассбіндером та Вімом Вендерсом), але сам він заперечує цю причетність. Відомий як завдяки своїм ігровим фільмам, так і документальним.

Вибрана фільмографія

Строшек (1977), Носферату – привид ночі (1979), Зелена кобра (1987), Уроки п'ятери (1992), Людина-гірзі (2005), Зустрічі на краю світу (2008)

Перелік матеріалів, необхідних для роботи, включаючи матеріали для творчого завдання:

- Пристрої, які забезпечать якісний показ (ноутбук, проєктор, колонки чи ін.)
- Наполегливо раджу уникнути використання паперу, а натомість, для нотаток, скористатись гаджетами (телефонами, планшетами та ін.) для нотаток чи тренувати пам'ять.

Підготовка до перегляду/ вступне слово до фільму: 5 хв

Світ, у якому ми живемо стрімко розвивається. Щодня з'являються нові інформаційні технології – нові можливості для доступу до інформації, свободи слова, освіти та ін.. І для дорослих, і для дітей. Але поряд із можливостями виростають і ризики насильства, експлуатації та іншого неналежного поводження. Особливо стосовно дітей. Оскільки вони є найменш захищеною частиною суспільства. Через незрілість психіки, відсутність досвіду протидії кіберзагрозам і відсутність знань про цифрову безпеку.

Верховна Рада України 18 грудня 2018 року прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)».

Цей закон містить визначення поняття «булінг (цькування)». І описує його наступним чином: діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Відповідно, лише одна ознака із визначення може спрямувати нас до кібербулінгу, а саме: «у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій».

Поняття «кібербулінг» відсутнє в українському законодавстві, проте науковці вже давно почали роботу над дослідженням цієї проблеми. І дали наступне визначення: **кібербулінг** – це агресивний, навмисний акт, вчинений однією особою чи групою осіб з використанням електронних форм стосовно жертви, якій важко захистити себе. Зазвичай здійснюється неодноразово за певний період часу та характеризується нерівністю сил. Кібербулінг може включати поширення чуток, розміщення неправдивої інформації або неприємних повідомлень, коментарів чи фотографій, які принижують, а також виключення будь-кого з онлайн-мереж чи комунікацій.

Види кібербулінгу (за Л. Найдьоновою):

- Flaming – суперечки;
- Harassment – нападки, постійні зневажливі атаки;
- Denigration – обмовлення, зведення наклепів;
- Impersonation – самозванство, втілення в певну особу;
- Outing & trickery – ошуканство, видурювання конфіденційної інформації та її розповсюдження;
- Відчуження (остракізм), ізоляція;
- Кіберпереслідування.

Інші країни такими способами протидіють проблемі кібербулінгу:

- За відсутності окремого законодавства щодо протидії цькуванню в Інтернеті ефективно діють норми кримінального права щодо переслідувань та експлуатації через онлайн, а також позасудові механізми захисту, наприклад, омбудсман.

